

Het bezit van geld en goed..

Is het exempel van de eerste Kerk ons niet tot patroon ter navolging, in zoverre het op onze tijd toepasselijk is? En zòu het niet toepasbaar zijn, als in de mens z'n hartegenoegeen in het aardse goed weg ware? Voor de christen zijn alle goederen gemeen, want ze komen alle de Heere toe, die wij als onze Vader aanroepen. Maar dit geldt in des Heeren vierschaar, niet in die der mensen, want onder hen is er wel degelijk verschil in bezit. Daarom kan er diefstal onder de mensen zijn en werd er tot Annanias gezegd, dat, als hij het geld niet gegeven had, het het zijne gebleven was. (Hand. 5:4)

Het recht, dat ieder op z'n goederen onder de mensen heeft, is van de Heere zelf ingesteld. Maar dit eigendomsrecht is er naar des Heeren bedoeling alleen ten aanzien van de medemens; niet ten aanzien van Hem, Die niet anders voor heeft dan de goederen, Die Hem blijven toebehooren en dus alleen Hem toekomen, aan die of die op te dragen om er rentmeesters over te zijn, er naar Zijn voorschrift mede om te gaan en Hem over alles rekenschap af te leggen. Er bestaat dus geen communisme ten opzichte van het gebruik van het aardse goed, want het gebruik is niet alleen voor de bezitter, maar is voor allen geordineerd.

Daar volgt echter niet uit, dat de arme met geweld het goed van de rijken zou mogen afeisen, want de Heere heeft de rijken tot rentmeesters gesteld en daarmee een recht tussen mensen en mensen gesteld. Maar ziet nu eens, hoe weinig dat recht juist wordt opgevat onder de mensen. Een ieder meent, dat z'n goed z'n volstrekke eigendom is en beschikt erover naar believen, terwijl zijn naaste, naar de ordonnantie van de Oppereigenaar, van wie hij het ter leen heeft, even goed recht heeft op het gebruik als hijzelf. Dat is dieverij, afgoderij met eigen goed bedreven.

Uit: Uren met Lodestein door Prof. M.J.A. de Vrijer.